RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 129.890 van 30 maart 2004
in de zaak A. 111.408/X-10.597.

In zake : 1. Michel DORET,
2. de n.v. MANEGE TER HOLST,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat S. VAN GEETERUYEN,
kantoor houdende te 1080 BRUSSEL,
Leopold II-laan 180.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Michel DORET en de n.v. MANEGE TER HOLST op 11 oktober 2001 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 31 juli 2001 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende verwerping van het beroep van eerste verzoeker tegen het besluit van 4 juli 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij hem de regularisatievergunning wordt geweigerd voor het aanleggen van een nieuwe rijpiste, het uitbreiden van een bestaande rijpiste en het aanleggen van een parking aan de Terholstdreef te Overijse, op een perceel kadastraal bekend Sectie K, nrs. 71 en 75c en Sectie O, nr. 8 b 3;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de beschikking van 17 december 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 17 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 januari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VERVOORT die, loco Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat S. VAN GEETERUYEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Michel DORET op 4 juni 1999 de regularisatievergunning aanvraagt voor het aanleggen van een nieuwe rijpiste, het uitbreiden van een bestaande rijpiste en het aanleggen van een parking aan de Terholstdreef te Overijse, op een perceel kadastraal bekend Sectie K, nrs. 71 en 75c en Sectie O, nr. 8 b 3; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse op 2 september 1999 de regularisatievergunning weigert; dat de eerste verzoekende partij op 11 oktober 1999 beroep instelt tegen deze weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant op 4 juli 2000 beslist het beroep niet in te willigen; dat de eerste verzoekende partij op 12 september 2000 beroep instelt tegen deze weigeringsbeslissing bij de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media op 31 juli 2001 beslist het beroep niet in te willigen; dat dit het thans bestreden besluit is; dat niet wordt betwist dat het in artikel 158, § 2, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) - zoals het van toepassing was op het ogenblik van het nemen van het thans bestreden besluit - bedoelde certificaat niet werd opgesteld;

Overwegende dat de verzoekende partijen inzake hun belang bij hun beroep in hun laatste memorie uiteenzetten wat volgt :

"Overwegende dat het auditoraatsverslag ambtshalve opwerpt dat het annulatieberoep niet ontvankelijk zou zijn, nu op het ogenblik van het indienen

van het annulatieberoep geen regularisatievergunning kon worden verleend zonder voorafgaand certificaat nopens de transactie in de zin van het toenmalige artikel 158, § 2 DRO;

Dat hieraan wordt toegevoegd dat uit geen gegeven van de zaak blijkt dat het vereiste certificaat voorhanden is;

Dat het Auditoraat weliswaar erop wijst dat deze vereiste ondertussen is weggevallen als voorwaarde voor het bekomen van een regularisatievergunning ingevolge decretale wijziging van voormeld artikel 158 DRO (Decreet van 8 maart 2002, B.S., 23 maart 2002); doch er zich mee vergenoegt de vraag te stellen of het belang (daardoor) nog kan worden verworven;

Dat deze vraag niet wordt beantwoord in het auditoraatsverslag doch louter terzijde wordt gelaten bij de affirmatie dat het belang niet aanwezig was op het ogenblik van de rechtsingang;

Overwegende dat eerst en vooral dient vastgesteld te worden dat het niet is omdat het administratief dossier niets vermeldt dienaangaande dat er geen gegevens zouden moeten bestaan nopens een eventuele transactie, te meer daar het Vlaamse Gewest daarover zwijgt in alle talen in diens memorie van antwoord en de exceptie ook niet heeft opgeworpen en te meer daar in het bestreden besluit een discretionaire beoordeling werd gedaan van de aanvraag in plaats van zich te vergenoegen met een doelgebonden verwerping van de aanvraag in geval van vermeende ontstentenis van het desbetreffende certificaat;

Dat de ambtshalve aangevoerde exceptie dan ook faalt in feite;

Overwegende dat de ontkoppeling van regularisatievergunning en vergelijk tot gevolg heeft dat de overheid in geval van vernietiging van het bestreden besluit in elk geval geen doelgebonden bevoegdheid meer heeft en geroepen zal zijn om een heroverweging te doen rekening houdende met 's Raads overwegingen; dat dat op zichzelf reeds volstaat als wettig en actueel belang om de gevorderde vernietiging te benaarstigen;

Dat de exceptie bijgevolg eveneens faalt in rechte en in elk geval niet vermag te steunen op de arresten (...), nu de Raad toch bezwaarlijk reeds uitspraak zou kunnen gedaan hebben nopens de incidentie van voormelde decretale wijziging die slechts op 23 maart 2002 in het Belgisch Staatsblad is gepubliceerd;

Overwegende dat de visie van het Auditoraat nopens het gewijzigd artikel 158 DRO en de incidentie daarvan op de ontvankelijkheid van het annulatieberoep de rechtsbescherming die de Raad biedt mede in achtgenomen artikel 6 EVRM ontneemt;

Dat beroepster daarom de Raad verzoekt de hiernavolgende vraag te stellen aan het Arbitragehof :

'Schendt artikel 14 van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State de artikelen 10 en 11 van de grondwet, op zichzelf genomen en samengenomen met artikel 6 EVRM doordat het voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van het annulatieberoep noodzakelijk is dat de verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang op het ogenblik van de rechtsingang, zonder dat het vaststellen van dat belang tijdens de procedure voor de Raad ingevolge wetswijziging zoals in deze het gewijzigde artikel 158 van het Decreet op de Ruimtelijke Ordening van 18 mei 1999 als verworven kan worden beschouwd, terwijl in dat geval een categorie van rechtzoekenden de rechtsbescherming tegen onwettig overheidsoptreden wordt ontzegd zonder redelijke verantwoording in weerwil van het recht op gelijke behandeling en het recht op een fair proces ?"';

Overwegende dat de verwerende partij hierop in haar laatste memorie repliceert als volgt :

"Het belang moet (...) bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en het belang kan niet hangende het geding worden verworven (...).

Op het moment van het indienen van het annulatieberoep golden t.a.v. de regularisatievergunningen de artikelen 158 en 159 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij het decreet van 26 april 2000.

Artikel 158 §2 van het decreet bepaalt dat :

'De Vlaamse regering bepaalt het bedrag van de transactiesom, alsook de wijze en de modaliteiten van betaling van de transactiesom.

De rekenplichtige van het grondfonds geeft van de betaling onmiddellijk kennis aan de stedenbouwkundige inspecteur. Deze ambtenaar stelt vervolgens, op voorwaarde dat de regularisatievergunning werd aangevraagd en kan worden verleend zoals bepaald in § 1, een certificaat op waarin de betaling van de transactiesom en de aanvraag van de regularisatievergunning bevestigd worden en bezorgt dit certificaat aan de overtreder, de vergunningverlenende overheid en de procureur des Konings.

De stedenbouwkundige inspecteur licht hen ook onmiddellijk in over de weigering van het vergelijk of het verstrijken van de § 1 bedoelde termijn. Een afschrift van het certificaat wordt eveneens bezorgd aan de hypotheekbewaarder, bedoeld in artikel 160'.

In artikel 158 § 1 DORO wordt voorzien in een vergelijk dat met de stedenbouwkundige inspecteur moet worden getroffen teneinde de betaling van een transactiesom te kunnen uitvoeren. Deze betaling leidt op zijn beurt tot de afgifte van het certificaat wat een noodzakelijke voorwaarde is voor het bekomen van een regularisatievergunning.

Artikel 159 eerste alinea bepaalt dat :

'In de gevallen bedoeld in artikel 158 § l, kan een vergunning worden verleend volgens de vergunningsprocedure van dit decreet Deze regularisatievergunning kan echter slechts worden verleend na de opstelling van het certificaat, bedoeld in artikel 158, §2.'

Verzoekers voeren aan dat het niet is omdat het administratief dossier niets vermeldt aangaande een vergelijk dat er geen gegevens zouden moeten bestaan nopens een eventuele transactie.

Verweerster dient verzoekers erop te wijzen dat zij alle elementen van het administratief dossier heeft overgemaakt en dat er geen enkele reden bestaat om aan te nemen dat er wel een transactie zou zijn uitgevoerd.

Gezien er geen vergelijk werd getroffen tussen de stedenbouwkundig ambtenaar en verzoekers alvorens de regularisatievergunningsaanvraag werd ingediend en er bij gevolg geen sprake was van een certificaat, moet worden besloten dat er niet aan de vereisten van art. 159 DORO werd voldaan. Verzoekers hebben aldus geen actueel belang meer.

Verzoekers zijn eveneens van mening dat de exceptie niet vermag te steunen op de arresten (...), nu de Raad geen uitspraak zou kunnen gedaan hebben nopens de incidentie van voormelde decretale wijziging die slechts op 23 maart 2002 in het Belgisch Staatsblad is gepubliceerd. Het wijzigingsdecreet van 08.03.2002 trad in werking 23.03.2002. De betreffende artikelen waren dus al gewijzigd op het ogenblik van de uitspraken door uw Raad zodat de redenering van verzoekers afgewezen dient te worden.

Bij gebreke aan certificaat heeft men simpelweg geen belang meer om de verwerping van de beslissing van de Minister te vorderen. Dit geldt uiteraard ook voordat de artikelen 158 en 159 van het DORO werden gewijzigd.

Verzoekers verzoeken bovendien uw Raad om een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof te stellen. Het is echter onduidelijk waarin de ongelijke behandeling van de categorie van rechtzoekenden bestaat waarbij hangende de procedure de wetsbepalingen worden gewijzigd. Voor iedere categorie van rechtzoekenden voor uw Raad wordt de regel toegepast dat men belang dient te hebben op het

ogenblik van het indienen van het annulatieberoep waardoor er geen sprake is van een ongelijke behandeling. Deze regel werd door de Raad zelfs geponeerd om een faire en gelijke behandeling van alle rechtzoekenden te waarborgen.
Het verzoek dient dan ook te worden afgewezen.";

Overwegende dat het bestreden besluit de weigering van een regularisatievergunning betreft; dat krachtens artikel 159, eerste lid, D.R.O. zoals het van toepassing was op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring, een regularisatievergunning slechts kon worden verleend na het opstellen van het certificaat bedoeld in artikel 158, § 2, D.R.O.; dat de verzoekende partijen geen stukken voorleggen waaruit blijkt dat op dat ogenblik aan de door voornoemd artikel 159, eerste lid, D.R.O. opgelegde voorwaarde was voldaan; dat de argumentatie van de verzoekende partijen in hun laatste memorie voor het overige niets afdoet aan de vaststelling dat zij op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring niet over het vereiste certificaat beschikten; dat aldus de bevoegde vergunningverlenende overheid de gevraagde regularisatievergunning moest weigeren omdat de alsdan geldende dwingende bepaling van artikel 159, eerste lid, tweede zin, D.R.O. zich ertegen verzette dat de regularisatievergunning werd verleend zo het vereiste certificaat niet voorlag; dat de verzoekende partijen derhalve op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring geen belang hadden bij de vernietiging van het bestreden besluit; dat, aangezien een verzoeker reeds moet doen blijken van het rechtens vereiste belang op het ogenblik van het instellen van de vordering, de omstandigheid dat de aangehaalde regelgeving op het ogenblik van het sluiten der debatten was vervangen, derwijze dat het voorleggen van een certificaat niet langer is vereist voor het verkrijgen van een regularisatievergunning, niet tot gevolg heeft dat de verzoekende partij hierdoor het vereiste belang bij het beroep verwerft; dat de exceptie gegrond is; dat het beroep niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun laatste memorie verzoeken de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof :

"Schendt artikel 14 van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State de artikelen 10 en 11 van de grondwet, op zichzelf genomen en samengenomen met artikel 6 EVRM doordat het voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van het annulatieberoep noodzakelijk is dat de verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang op het ogenblik van de rechtsingang, zonder dat het vaststellen van dat belang tijdens de procedure voor de Raad ingevolge wetswijziging zoals in deze het gewijzigde artikel 158 van het Decreet op de Ruimtelijke Ordening van 18 mei 1999 als verworven kan worden beschouwd, terwijl in dat geval een categorie van rechtzoekenden de rechtsbescherming tegen onwettig overheidsoptreden wordt ontzegd zonder redelijke verantwoording in weerwil van het recht op gelijke behandeling en het recht op een fair proces?";

Overwegende dat artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de bevoegdheid van de afdeling administratie van de Raad van State betreft; dat te dezen het beroep wordt verworpen, niet wegens onbevoegdheid van de Raad van State, maar wegens het ontbreken van het rechtens vereiste belang, waaromtrent dit artikel geen enkele bepaling bevat; dat deze vraag derhalve niet pertinent is en als zodanig niet dient te worden gesteld aan het Arbitragehof,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig maart 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **J. BOVIN.**